

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15602/2024
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници тужиоца ЈКП за обједињену наплату комуналних, стамбених и других услуга и накнада Ниш, кога заступа Ана Николић адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Вук Николић адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1469/23 од 19.03.2024. године, у седници одржаној 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1469/23 од 19.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења о трошковима поступка садржаних у пресуди Вишег суда у Врању Гж 1469/23 од 19.03.2024. године у ставу другом и трећем изреке.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3132/22 од 10.03.2023. године, ставом првим изреке, укинута је решење о извршењу јавног извршитеља Александра Такића из ... И.Ивк. број 370/22 од 31.05.2022. године у целости. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да на име дуга исплати тужиоцу износ од 6.342,00 динара, и то по основу накнаде за: чишћење ... износ од 29,00 динара; воду у износу од 58,00 динара; канализацију у износу од 11.000,00 динара; допринос за воду у износу од 1,00 динара, заједничке трошкове скупштине станара зграде у ул. Козачка 19. у износу од 42,00 динара за период од 27.05.2021. године до 31.05.2021. године и етажно одржавање износ од 6.201,00 динар за период од 27.05.2019. године до 31.05.2019. године, са законском затезном каматом од 27.05.2021. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужени да му на име трошкова поступка извршења пред јавним извршитељем исплати износ од 7.658,00 динара. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1469/23 од 19.03.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 3132/22 од 10.03.2023. године у ставу трећем изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова у поступку

извршења пред јавним извршитељем Александром Такићем ИИвк. бр. 370/22 исплати износ од 7.658,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је пресуда Основног суда у Врању П 3132/22 од 10.03.2023. године у ставу четвртом изреке и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 23.640,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до коначне исплате. Ставом трећим изреке обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова другостепеног поступка исплати 21.800,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става другог и трећег изреке, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи применом члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18, 18/20 и 10/23 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става један овог члана одлучује Врховни суд у већу од 5 судија.

По оцени Врховног суда, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује ради уједначавања судске праксе. О трошковима поступка одлучује се у сваком конкретном случају, применом одредби члана 153. и 154. ЗПП, према успеху у спору и оцени нужних трошкова спора, с обзиром на околности сваког случаја засебно, доказне предлоге које изнесу парничне странке и чињенице које на основу тога буду утврђене.

С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, то је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка није дозвољена ако се не побија и одлука о главној ствари. Према члану 28. ЗПП, ако је за право на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев. Због тога је, на основу члана 413. и члана 420. став 6. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић